

SVETOVÝ DOM SPRAVODLIVOSTI

17. júla 2013

Bahájom sveta:

Drahomilovaní priatelia!

1. Pred jeden a pol storočím Bahá'u'lláh odišiel zo Svojho domu v Bagdade do záhrady Najibiyyih, aby po prvýkrát otvorene oznámil Svoje prorocké poslanie. Zanechal za Sebou budovu neprekonateľnej svätosti, ktorá Mu poskytovala prístrešok po sedem rokov. Toto posvätné sídlo, do ktorého sa Požehnaná krása už nikdy nevrátila, pomenoval „Najvýznamnejší dom“, spolu s Bábovým domom v Širáze ho určil za miesto bahájskej púte a Zvrchované pero ho oslovilo týmito strhujúcimi slovami:

2. Dosvedčujem, že si dejiskom Jeho všetko prevyšujúcej slávy, Jeho Najsvätejšieho obydlia. Z Teba vyšiel Dych nadovšetko Slávneho, Dych, ktorý ovanul všetko stvorené, a naplnil radosťou hrud' oddaných, ktorí prebývajú v kaštiel'och raja.

3. A predsa počas Jeho vlastného života sa s Domom v Bagdade zle zaobchádzalo a vlastníctvo budovy vzali z rúk Jeho nasledovníkov. Bahá'u'lláh bolestnými slovami predpovedal, že Jeho dom postihne ďalšie potupenie.

4. Nejde o prvé pokorenie Môjho Domu. V zašlých dňoch naň ruka utláčateľa vršila pohanu. Vskutku, v nadchádzajúcich dňoch bude natoľko pokorený, že z každého vnímavého oka potečú slz. Tak sme ti odhalili to, čo sa skrýva za závojom a čo je nepreniknuteľné pre všetkých okrem Boha, Všemocného, nadovšetko Chváleného.

5. Udalosti posledných stopäťdesiatich rokov potvrdili to, na čo Bahá'u'lláh narážal. Dom v Bagdade bol nadobudnutý pre Jeho užívanie asi dvadsaťpäť rokov po jeho postavení, ktoré sa odhaduje na rok 1830. Do začiatku dvadsiateho storočia celkom schátral. V príhodných podmienkach ho dal 'Abdu'l-Bahá celkom od základov prestavať. Keď sa táto práca chýlila ku koncu, snahy odporcov viery zmocniť sa budovy sa zvýraznili a vyvrcholili úplne nepravdivým nárokom na jej vlastníctvo, ktoré súdy nespravodlivo schválili. Najvýznamnejší dom tak bahájom opäť vzali.

6. V nasledujúcich rokoch sa veriaci, pod vedením Shoghiho Effendiho, opakovane pokúšali nehnuteľnosť znovu získať. Prípady sa napokon ujala Spoločnosť národov, ktorá otvorene odsúdila nespravodlivosť spáchanú bahájskemu spoločenstvu. Ani to však neprinieslo žiadnu nápravu. Zabavenie Požehnaného domu a odozva priateľov však viedli k ďalšej významnej udalosti, ako to Shoghi Effendi líči v *God Passes By*:

7. Postačí povedať, že navzdory týmto nekonečným odkladom, protestom a vyhýbaniu sa a zjavnej neschopnosti príslušných orgánov uviesť do platnosti odporúčania Rady Spoločenstva a Komisie pre mandátne územia, publicita, ktorú pre vieru dosiahol tento pamätný spor, a obhajoba jej vecí – vecí pravdy a spravodlivosti – najvyšším svetovým tribunálom udivili jej priateľov a ohromili jej nepriateľov.

8. Teraz nie je vhodná doba hrabat' sa v detailoch tohto „pamätneho sporu“. Rozsiahle ho však opísal strážca vo svojom jedinečnom líčení prvého bahájskeho storočia. My len dodávame, že odvtedy Najvýznamnejší dom nevlastnili baháji, ale bol zdrojom prostriedkov šiitskej viery.

9. Vzhľadom na vysoko delikátnu situáciu v Iraku v poslednom búrlivom desaťročí sa priatelia nemohli domáhať nároku na túto svätú nehnuteľnosť. Inštitúcie viery v danej krajine a jednotliví veriaci však boli stále ostražití ohľadom zmien týkajúcich sa bezpečia Najvýznamnejšieho domu a podnikli akékoľvek možné kroky na jeho ochranu a zachovanie. Ani samotní Iráčania neboli nevnímoví k jeho historickej a architektonickej hodnote, hoci si vo všeobecnosti nie sú vedomí výnimočného významu, ktorý mu udelil Bahá'u'lláh. Len pred rokom Úrad pre historické pamiatky vydal v oficiálnom vestníku vlády dekrét, ktorý mal budovu zabezpečiť pred akýmkoľvek konaním, ktoré by ju mohlo poškodiť. Tento dekrét bol právne záväzný. Ba už začiatkom osemdesiatych rokov 20. storočia orgány uznali dom za vyberanú ukážku dobovej architektúry v Iraku v stále dobrom stave a označili ho za kultúrne dedičstvo.

10. Preto baháji v Bagdade na svoje úplné zdesenie a zdrvujúci žiaľ 26. júna zistili, že Bahá'u'lláhovo „Najsvätejšie obydlie“ bolo takmer zrovnané so zemou, aby bolo uvoľnené miesto pre výstavbu mešity. Je už potvrdené, že práca začala bez úradného povolenia. Ako vychádza najavo, zničenie nehnuteľnosti bolo už nejaký čas v pláne. Najhlavnejšia časť operácie však bola prevedená len v priebehu troch dní a nocí s pomocou ťažkých strojov. Dopyčuli sme sa, že Úrad pre historické pamiatky, ktorý predtým pripravoval renováciu nehnuteľnosti, už prijíma opatrenia na to, aby sa presne zistilo, čo viedlo k demolácii, aby sa na tom mieste podľa možností zabránilo výstavbe, a aby sa vinníci brali na zodpovednosť.

11. Vo všeobecnosti sa na svete stalo veľmi bežným, že takáto vážna rana, uštedrená posvätnému miestu, vyvolá agresívnu odpoveď. Baháji v Iraku, školení rukou Krávy Abhá, samozrejme budú naďalej stelesňovať láskavosť a znášateľnosť a nádejať sa spravodlivého záveru. Nemajú pochyb o závažnosti straty, ktorú sú nútení znášať v mene svetového bahájskeho spoločenstva i mimo neho. No táto pohroma neoslabí ich dychtivosť preukazovať službu svojej spoločnosti, ani si nebudú o nič menej vedomí naliehavej potreby toho, aby sa celé ľudstvo oboznámilo s Bahá'u'lláhovým učením. Naopak. Na pochopenie toho, čo Najvýznamnejší dom skutočne znamená, ba lepšie porozumenie transcendentálneho významu púte na to sväté miesto, stačí len pozorovať odozvu Bahá'u'lláhových nasledovníkov na jeho zničenie: šľachetnosť, rozvaha, dôvera v Boha. Ich pozornosť sa v prvom rade zameriava na otváranie srdca dôsledkom posolstva Požehnanej krásy. Udalosti v Bagdade len zvýraznia naliehavosť, ktorú pri tejto práci cítia. V tejto dobe, keď sa začína sled mládežníckych konferencií, ktoré poženú vpred súčasný stupeň rozvoja Božského plánu, úpenlivo prosíme nadovšetko Mocného, aby priateľom všade milostivo udelil opevnené odhodlanie.

12. Bahá'u'lláh predvídal, že Najvýznamnejší dom postihne strašne nedôstojné zaobchádzanie, no tiež vyhlásil, že nech už vystanú akékoľvek protiventvá, Vec je božsky chránená. Nech sa každý veriaci vzchopí. V dojímavej apostrofe venovanej tomuto domu Pradávná krása potvrdila:

13. „Boh ťa vo svete stvorenia okrášlil drahokamom Svojej spomienky. Takúto ozdabu nemôže žiaden človek nikdy znesvätiť.“ Tiež prisľúbil, že bez ohľadu na to, čo postihne Požehnaný dom, budúca sláva tohto posväteného miesta je zaručená: „Až sa čas naplní, Pán ho

silou pravdy povýši v očiach všetkých ľudí. Dá, aby sa stal zástavou Jeho kráľovstva, svätyňou, okolo ktorej bude krúžiť zhromaždenie verných.“

[podpísaný Svetový dom spravodlivosti]